

LEBRIS

We know
books

MISTERUL ȘOSETELOR DISPĂRUTE



FELICIA RUSU

Be bine-mi pare să te cunosc! Îmi aduci atâta bucurie!

Am scris această poveste cu mult drag de scriere. Prin intermediul ei vei descoperi un mister. Vei călători într-o lume plină de magie și mister, aflată unde nimeni nu te așteaptă. Sper să fii atentă la toate întâmplările și să trăiești emoții frumoase, alături de fiecare personaj. Numai atunci vei înțelege despre ce-ți vorbesc.

Acum că ne-am împrietenit puțin, îndrăznesc să te rog ceva. Sunt în mare impas și am nevoie de ajutorul tău. La-ti povestesc ce mi s-a întâmplat:

Într-o dimineață, răsfoind cartea, am constatat că o parte dintre ilustrații erau doar creionate. Disparuseră culorile și, odată cu ele, și bucuria mea. Acum, carticica nu mai e la fel de veselă ca la început. Chizi că mă poți ajuta? Îmi pun toate speranțele în tine!

Dacă ești de acord, după ce asculti sau citești povestea, redă strălucirea avelor scene, cu toate priciperea și care ești imustrat. Poți chiar să-mi trimiți fotografii cu rezultatele tale și să-mi povestesc cum te-ai simțit.

Adresa mea de email este: cufarulcuvestimoi@gmail.com.

Te las acum, sunt puțin cam ocupată. Am programare cu alte personaje care vor neapărat să le scriu povestea.

Și sunt tare entuziasmată, ca de fiecare dată!

Te îmbrățișez cu drag și-ți trimis gândul meu bun!

Cu prietenie și recunoștință,
autoarea
Amy

LIBRIS

We know
books

Robert intră pe jumătate în cuva mașinii de spălat. Voia neapărat să afle unde ajung șosetele lui. Sigur exista o explicație și, cu siguranță, era diferită de cea a mamei.

Întotdeauna el le așeza perechi în coșul cu rufe pentru spălat. Ce se întâmpla mai departe nu mai ținea de el. Și totuși, ele dispăreau. Unde se rătăcesc?



Așa că, înarmat cu o lanternă frontală pe cap, împrumutată de la tatăl său, și cu o lupă, cercetă interiorul. După o analiză amănunțită, constată dezamăgit că nu e nimic acolo. Dar, în clipa următoare se simți aspirat spre interior. Scăpă lupta, în încercarea de a se ține de marginea cuvei. Acea forță stranie reuși să-l prindă într-un vârtej și...

— Ajutorrrrr! țipă băiatul cu toată puterea, însă strigătul se stinse odată cu dispariția sa.

Ajunse într-un tub transparent, în care se învârtea cu o viteză amețitoare. După ceva timp, vârtejul se opri ca prin minune, iar copilul căzu la baza lui. Oomidă deschise ușa și-l ajută să iasă.